

Gældende formulering.

Stk. 3. Det kan ikke med retsvirkning vedtages, at forfaldstiden skal være afhængig af nogen beslutning af selskabet eller deraf, at dette ved dom er tilpligtet at betale.

Gældsbrevsloven.

§ 62. Hvis den, der ifølge aftale skylder et bestemt pengebeløb, ikke betaler i rette tid, skal han svare 5 pct. årlig rente fra den dag, da gælden skulle være betalt. Fordringshaveren må dog minde skyldneren om betalingen, når det kræves af rimelig hensyntagen til skyldnerens interesser. Forsømmer han dette, fritages skyldneren for at betale forhalingsrente, indtil påkrav gives.

Stk. 2. Såfremt pengeskyld i andre tilfælde ikke betales i rette tid, skal skyldneren betale 5 pct. årlig rente fra den dag, da fordringshaveren påbegyndte retsforfølgning til betaling af gælden. Hvor særlige forhold begrunder det, kan retten bestemme, at renten skal løbe fra et tidligere eller senere tidspunkt, eller at der under sagen kun skal svares en lavere rente.

Stk. 3. Kunne fordringshaveren på andet grundlag kræve højere rente, bevarer han retten hertil. Han beholder også sin ret til erstatning for tab, som renten ikke dækker.

Stk. 4. Det har sit forblivende ved de lovbestemmelser, der fastsætter forhalingsrenter for særlige forhold. Fører de til en lavere rente, skal skyldneren dog betale 5 pct. årlig rente fra den dag, da fordringshaveren påbegyndte retsforfølgning.

Stk. 5. Foranstående regler finder anvendelse i alle tilfælde, hvor betalingstiden indtræder efter 1. juli 1938.

*Forslaget.***§ 3.**

I lov nr. 146 af 13. april 1938 om gældsbreve som ændret ved lov nr. 114 af 31. marts 1960 og lov nr. 408 af 30. november 1965 foretages følgende ændringer:

1. I § 62, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres „5 pct. årlig rente“ til: „en årlig rente, der svarer til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et tillæg på 2 pct.“.

2. I § 62, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres „5 pct. årlig“ til: „den i stk. 1 nævnte“.

3. I § 62, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres „5 pct. årlig“ til: „den i stk. 1 nævnte“.